17.3.2022

Eduskunta
Valtiovarainvaliokunta
Verojaosto

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi koskien pöytälaatikko-yhtiöiden väärinkäytön estämistä verotuksessa (U/2022 vp)[1]

Eduskunnan valtiovarainvaliokunnan verojaosto on pyytänyt valtiovarainministeriön lausuntoa U-kirjelmää koskevista verojaostolle jätetyistä kirjallisista lausunnoista. Kirjallisen lausunnon ovat verojaostolle jättäneet Verohallinto, Elinkeinoelämän keskusliitto EK, Finnwatch ry, Keskuskauppakamari, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK, Suomen Yrittäjät, Veronmaksajain Keskusliitto ry, Finanssiala ry, Suomen Veroasiantuntijat ry, Suomen Asianajajaliitto ry, professori Pekka Nykänen, professori Timo Viherkenttä ja kauppatieteiden tohtori Tomi Viitala.

Lausunnot on toimitettu valtiovarainministeriölle. Valtiovarainministeriö esittää eduskunnalle lausuntonaan kirjallisissa lausunnoissa esille tuoduista seikoista seuraavaa:

Suhteellisuusperiaate ja hallinnollinen taakka

Yhdessä lausunnossa suhtaudutaan varauksellisesti siihen, onko direktiiviehdotus suhteellisuusperiaatteen mukainen, sillä direktiiviehdotuksen soveltamisala on hyvin laaja. Lausunnon mukaan nyt ehdotettu uusi sääntely lisää hallinnollista taakkaa yrityksille jo valmiiksi raskaiden raportointi, selvittämis- ja seurantavelvoitteiden lisäksi. Kaikkien EU:n jäsenvaltioissa asuvien yksiköiden on vähintään arvioitava, ovatko ne raportointivelvoitteen piiriin kuuluvia korkean riskin toimijoita.

Lausunnoissa on laajemminkin kiinnitetty huomiota direktiiviehdotuksen verovelvollisille aiheuttamaan hallinnolliseen taakkaan. Lausunnoissa on ehdotettu erilaisia teknisiä ratkaisuja, joilla kuoriyhtiödirektiivin toimet voitaisiin

[1] U-kirjelmän antamisen jälkeen komissio on julkaissut direktiiviehdotuksen suomenkielisen version, jossa puhutaan pöytälaatikkoyhtiöiden sijasta kuoriyhtiöistä. Tämän vuoksi myös tässä vastineessa käytetään termiä kuoriyhtiö termin pöytälaatikkoyhtiön sijaan.

kohdistaa tehokkaammin ja toisaalta rajata tietyt yhtiöt sääntelyn ulkopuolelle hallinnollisen taakan minimoimiseksi.

Toisaalta yhdessä lausunnossa on todettu, että direktiivissä esitettyjen toimien voidaan katsoa kohdistuvan tarkoituksenmukaisesti vain relevantteihin tahoihin. Raportointivelvoitteiden rajaaminen pelkästään veroja välttteleviin yrityksiin ei luonnollisestikaan ole mahdollista – raportoitavia tietoja tarvitaan nimenomaan tällaisten yritysten tunnistamiseksi. Myös minimisubstanssitestissä tarvittavien tietojen laatu ja määrä ovat sellaisia, ettei niiden toimittamisesta voi aiheutua yrityksille kohtuutonta hallinnollista taakkaa.

Valtiovarainministeriön lausunto

Valtiovarainministeriö yhtyy lausunnoissa esitettyihin huomioihin hallinnollisen taakan hillitsemisestä. Valtiovarainministeriö pitää tärkeänä, että toimet kohdistuvat tarkoituksenmukaisesti tilanteisiin, joissa veroja pyritään välttämään kuoriyhtiöjärjestelyllä, samoin kuin, ettei sääntely aiheuta kohtuutonta hallinnollista rasitusta verovelvollisille tai Verohallinnolle myös EU-oikeudellinen suhteellisuusperiaate huomioon ottaen. Tämä on myös todettu U-kirjelmän kannassa. Valtiovarainministeriö kuitenkin katsoo, että hallinnollisen taakan keventämiseen liittyvät näkemykset voidaan riittävästi ottaa huomioon jatkovalmistelussa U-kirjelmässä muotoillun kannan puitteissa.

Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti unioni toimii muilla kuin sen yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvilla aloilla ainoastaan, jos suunnitellun toiminnan tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla kuin kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla. Suhteellisuusperiaatteen mukaan unionin toimien sisältö ja muoto eivät kuitenkaan saa ylittää sitä, mikä on tarpeen perussopimuksissa määrättyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Valtioneuvosto katsoo, että direktiiviehdotus ei aiheuta niin mittavaa hallinnollista taakkaa laajalle verovelvollisjoukolle, että direktiiviehdotus tulisi katsoa suhteellisuusperiaatteen vastaiseksi. Valtiovarainministeriö toteaa, että jo direktiiviehdotuksen nykyisen muotoilun mukaan useat yksiköt voivat todeta varsin suoraviivaisesti, etteivät raportointivelvoitteet koske niitä. Raportointivelvollisuuden syntyminen edellyttää ensinnäkin sitä, että merkittävä osa yrityksen tuloista on luonteeltaan passiivisia ja peräisin rajat ylittävistä lähteistä. Lisäksi raportointivelvoitteen ulkopuolella ovat esimerkiksi sellaiset yhtiöt joissa on vähintään 5 täysiaikaista työntekijää, useat kotimaiset omistusrakenteet sekä pörssilistatut yhtiöt eikä tällaisten seikkojen selvittämisen voida olettaa olevan kovin monimutkainen ja kuormittava prosessi. Rahoitusalan toimijat on niin ikään rajattu laajasti kuoriyhtiödirektiivin soveltamisalan ulkopuolelle – niin ikään näiden voidaan olettaa jo muista syistä olevan tietoinen statuksestaan.

Komission vaikutusarvion mukaan vain 0,3 prosenttia EU:n alueen yksiköistä kuuluisi direktiiviehdotuksen soveltamisalaan. Näiden raportointivelvollisten hallinnollista taakkaa voidaan katsoa hillitsevän se seikka, että raportoitavat tiedot ovat sellaisia jotka yrityksellä on jo valmiiksi käytössään tai ne ovat helposti saatavilla. Raportointivaiheessa yhtiön tulee raportoida tietoja toimitiloista, työntekijöistä sekä siitä onko sillä aktiivinen pankkitili EU:n alueella.

Direktiivin suhde muuhun voimassa olevaan EU-ja OECD-sääntelyyn

Lausunnoissa on kiinnitetty huomiota siihen, että ehdotettu sääntely on päällekkäistä jo olemassa olevien direktiivien kanssa. Lausunnoissa on pidetty ongelmallisena, ettei direktiiviehdotuksesta käy konkreettisesti ilmi millä tavoin jo toteutettu EU-sääntely olisi puutteellista. Lausunnoissa katsotaan, että uuden direktiivin sijaan tulisi ensisijaisesti tarkastella voimassa olevaa sääntelyä ja korjata siinä mahdollisesti ilmenevät puutteet.

Lausuntojen mukaan direktiiviehdotuksella on päällekkäisyyksiä erityisesti veronkiertämisen estämiseen tähtäävän direktiivin (ATAD) väliyhteisötulon verottamista koskevan säännöksen kanssa. Lisäksi lausunnoissa on katsottu, että direktiiviehdotuksella on päällekkäisyyksiä myös tietojenvaihtoa koskevan ns. DAC-direktiivin sekä OECD:n BEPS-toimenpiteiden ja siirtohinnoitteluohjeiden kanssa.

Lisäksi lausunnoissa on katsottu, että globaalia minimiverotusta koskevilla säännöksillä voitaisiin ratkaista myös kuoriyhtiöihin liittyvät ongelmat ainakin osittain. Yhden lausunnon mukaan direktiiviehdotusta tulisi edistää vasta sen jälkeen, kun globaali minimivero on otettu käyttöön ja on havaittavissa, onko sääntelyn voimaantulon jälkeen enää tarvetta erilliselle kuoriyhtiöitä koskevalle sääntelylle. Toisen lausunnon mukaan minimiverosääntelyn piiriin kuuluvat yhtiöt tulisi rajata kuoriyhtiösääntelyn ulkopuolelle.

Toisaalta yhdessä lausunnossa on todettu, että vaikka osaan direktiivin piiriin tulevista tapauksista voitaisiinkin teoriassa puuttua jo olemassa olevan sääntelyn nojalla, on tämä käytännössä usein vaikeaa tiedonsaantiin ja todistustaakkaan liittyvien haasteiden vuoksi. Lausunnon mukaan kuoriyhtiödirektiivi puuttuisi tehokkaasti näihin ongelmiin, sillä se velvoittaisi riskiyhtiöt raportoimaan niiden toimintaan (mm. tulot, toimitilat, henkilöstö) liittyviä tietoja sijaintimaansa veroviranomaisille ja saattaisi nämä tiedot automaattisen tietojenvaihdon piiriin.

Valtiovarainministeriön lausunto

Valtiovarainministeriö yhtyy lausunnoissa esitettyihin näkemyksiin siitä, että direktiiviehdotuksen suhde esim. väliyhteisötulon verottamista koskeviin säännöksiin sekä muihin veronkierron estämistä tähtääviin säännöksiin on vielä paikoin epäselvä. Myös U-kirjelmän kannassa on todettu, että

direktiiviehdotuksen suhdetta muihin EU:n veronkiertämisen estämiseen tähtääviin direktiiveihin tulisi selkiyttää.

Valtiovarainministeriö kuitenkin katsoo, että vaikka direktiiviehdotuksen sääntely olisikin osittain päällekkäistä muun veronkiertoon puuttumiseen tähtäävien säännösten kanssa, voidaan direktiiviä pitää tarpeellisena. Direktiiviehdotus poikkeaa jo olemassa olevista veronkiertosäännöksistä siten, että se sisältää kattavan säännöstön raportoinnista, valvonnasta sekä tietojen vaihdosta. Direktiiviehdotuksen tavoitteena onkin nimenomaan saada kuoriyhtiöt veroviranomaisten tietoon ja niiden tulot näin verotuksen piiriin.

Mitä tulee erityisesti direktiiviehdotuksen suhteeseen väliyhteisön tulon verottamista koskeviin säännöksiin, valtiovarainministeriö viittaa Verohallinnon Harmaan talouden selvitysyksikön väliyhteisölain tehokkuutta koskevaan selvitykseen.[2] Selvityksen mukaan automaattisen tietojenvaihdon piiriin kuuluva tietomassojen vaihto ei ole riittävää väliyhteisölain osalta ja tietojenvaihdon toimivuuden varmistava lisäedellytys on harmaan talouden torjunnan näkökulmasta tärkeä.[3] Valtiovarainministeriö katsoo, että erityisesti tietojensaannin tehostamisen näkökulmasta direktiiviehdotuksen säännökset ovat tarpeen.

Selvityksessä on tuotu myös esille väliyhteisölakiin sisältyvän ETA-alueen substanssipoikkeuksen soveltamiseen liittyviä haasteita. Kyseisen substanssipoikkeuksen soveltuminen on jäänyt yksittäistapauksia koskevan oikeuskäytännön varaan ja soveltamiskynnys on selvityksen mukaan muodostunut suhteellisen matalaksi. Selvityksen mukaan tätä poikkeusta onkin voitu hyödyntää erityisesti aggressiivisessa verosuunnittelussa.[4]

Direktiiviehdotus sisältää selkeämmät säännökset siitä, mitä minimisubstanssilla direktiiviä sovellettaessa tarkoitetaan. Tämä selkeyttää oikeustilaa sen suhteen, mitä voidaan pitää riittävänä sijoittautumisena toiseen jäsenvaltioon. Näin ollen valtiovarainministeriö katsoo, että ehdotetuilla säännöksissä on mahdollista puuttua veron välttelyyn EU:ssa sijaitsevien kuoriyhtiöiden avulla tehokkaammin kuin olemassa olevilla säännöksillä.

Globaalin minimiveron osalta valtiovarainministeriö toteaa, että järjestelmää on tarkoitus soveltaa vain konserneihin, joiden liikevaihto ylittää 750 miljoona euroa. Lisäksi globaali minivero ei välttämättä turvaa Suomen verotusvaltaa riittävästi niissäkään konserneissa, joissa globaalia minimiveroa sovelletaan[5]. Näin ollen on

[2] Verohallinto, Harmaan talouden selvitysyksikkö, Väliyhteisölain ongelmakohdat - Oikeusvertaileva selvitys lain toimivuudesta ja lakimuutosten vaikutuksista.
[3] Ibid. s. 36.
[4] Ibid s. 99.
[5] Tällaisia tilanteita voisi syntyä esim. tiettyjen kolmansissa valtioissa sijaitsevien tytäryhtiöiden osakkeiden luovutusvoittojen osalta samoin kuin kiinteistösijoitustilanteissa.

selvää, ettei globaalia minimiveroa koskevilla säännöillä pystytä kattavasti puuttumaan kuoriyhtiöiden hyödyntämiseen veronkiertämisessä.

Aikataulu

Lausunnoissa on esitetty vastakkaisen suuntaisia näkemyksiä ehdotetun sääntelykokonaisuuden voimaansaattamisaikataulusta ja sen suhteesta globaalin minimiveron valmisteluaikatauluun. Lausunnoissa on toisaalta pidetty tärkeänä, että Suomi pyrkii varmistamaan, että direktiivin mukaiset lainsäädäntömuutokset saatetaan voimaan suunnitellussa aikataulussa.

Toisissa lausunnoissa on kiinnitetty huomiota siihen, että lainsäädäntötyö ajoittuu päällekkäin OECD:n kansainvälisen verotuksen uudistamishankkeen kanssa. Lausunnoissa on katsottu, että sekä kotimaisessa että EU-tason lainvalmistelussa tulisi priorisoida OECD:n kansainvälisen verotuksen uudistamishanketta kuoriyhtiöiden väärinkäytön estämistä koskevan direktiivin sijaan. Lausunnoissa on esitetty, että kuoriyhtiöitä koskevan direktiivin valmistelua tulisi jatkaa vasta OECD:n uudistamishankkeen (erityisesti globaali minimivero) valmistuttua.

Valtiovarainministeriön lausunto

Komissio on antanut kuoriyhtiödirektiiviehdotuksen samanaikaisesti globaalia minimiveroa koskevan direktiiviehdotuksen kanssa[6]. Globaalia minimiveroa koskeva sääntely on suunniteltu saatettavaksi osaksi kansallista sääntelyä vuoden 2022 loppuun mennessä siten, että sitä sovelletaan vuoden 2023 alkaen.

Minimiverodirektiivin osalta sekä valtioneuvosto että eduskunta on pitänyt kansallisen implementoinnin aikataulua tiukkana, mutta hyväksyttävissä olevana. Valtiovarainministeriö yhtyy näkemykseen siitä, että EU-tason lainvalmistelussa on syytä ensisijaisesti priorisoida OECD:n kansainvälisen verotuksen uudistamishankkeen implementointia, erityisesti globaalia minimiveroa koskevan sääntelyn kansallista voimaansaattamista. Valtiovarainministeriö kuitenkin huomauttaa, että minimiveroa koskevan direktiivin ja kuoriyhtiödirektiivin ehdotetut kansallisen implementoinnin aikataulut eivät ole täysin päällekkäisiä. Komission on direktiiviehdotuksissa porrastanut aikataulua siten, että kuoriyhtiödirektiivin kansalliselle voimaansaattamiselle on ehdotettu pidempää määräaikaa ja sen soveltamisen on tarkoitus alkaa vasta vuoden 2024 alusta lukien. Tämä mahdollistaa sen, että sekä kansallisessa että EU-tason jatkovalmistelussa voidaan ainakin osittain priorisoida globaalia minimiveroa koskevan sääntelyn valmistelutyötä.

---

[6] Ehdotus neuvoston direktiiviksi monikansallisten konsernien globaalin verotuksen vähimmäistason varmistamisesta unionissa, COM(2021) 823 final.

Sääntelyn voimaansaattamisaikataulun osalta on syytä huomioida myös, että vaikka direktiiviehdotuksen säännökset ovat paikoin verrattain yksityiskohtaisia, kyseessä ei ole samanlainen täysin uusi, nykyisestä kansallisesta sekä kansainvälisestä verotusjärjestelmästä poikkeava sääntelykokonaisuus kuin globaalia minimiveroa koskeva sääntely. Direktiiviehdotuksen mukainen sääntelykokonaisuus painottuu pitkälti helposti saatavilla olevien tietojen raportointiin veroilmoituksella sekä tietojenvaihtoon, johon on jo olemassa oleva EU-tason mekanismi. Näin ollen ehdotettu aikataulu on valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan hyväksyttävissä eikä käsittelyaikataulua ole tarpeen suoraan kytkeä esimerkiksi globaalia minimiveroa koskevan sääntelyn valmistelutyön loppuunsaattamiseen.

Vaikutusarviointi

Lausunnoissa on otettu kantaa direktiiviehdotuksen vaikutusarviointiin, jota on pidetty lausunnoissa puutteellisena. Lausunnoissa on pidetty tärkeänä, että jatkovalmistelun yhteydessä direktiiviehdotuksen taloudellisista vaikutuksista laaditaan jäsenvaltiokohtainen euromääräinen arvio ja jäsenvaltiokohtaista verotuottoarvioita peilattaisiin sääntelyn aiheuttamaan lisääntyneeseen hallinnolliseen taakkaan.

Yhdessä lausunnossa on puolestaan korostettu sitä, että järjestelyjen vaikutusten arviointi on lähtökohtaisesti haastavaa, koska tietoa on heikosti saatavilla. Lausujan mukaan direktiivin yksi keskeinen etu onkin se, että sen myötä tiedonsaanti järjestelyistä lisääntyy merkittävästi. Toisessa lausunnossa on kiinnitetty huomiota siihen, että kuoriyhtiödirektiivin käyttöönotolla ei oletettavasti saavuteta merkittäviä suoraan laskettavissa olevia lisäverotuottoja, koska sääntelyllä tulee todennäköisesti olemaan erityisesti ennaltaehkäisevä vaikutus.

Valtiovarainministeriön lausunto

Direktiiviehdotukseen liittyvässä vaikutusarviossa on arvioitu ehdotettujen muutosten taloudellisia vaikutuksia vain hyvin yleisellä tasolla eikä vaikutuksia ole arvioitu jäsenvaltiokohtaisesti. Direktiiviehdotukseen liittyvän vaikutusarvion mukaan pöytälaatikkoyhtiöiden käyttöä koskevien huomattavien tietopuutteiden vuoksi ei ole ollut mahdollista tuottaa tarkkaa arviota siitä, kuinka paljon veromenetyksiä pöytälaatikkoyhtiöiden väärinkäytöksistä EU-alueella aiheutuu, mutta verotuottomenetysten on arvioitu yleisellä tasolla olevan merkittäviä.

Valtiovarainministeriö yhtyy lausunnoissa esitettyihin näkemyksiin tarkemman taloudellisen vaikutusarvioinnin tarpeellisuudesta, mutta tiedostaa samalla, ettei taloudellisten vaikutusten yksityiskohtainen arviointi välttämättä ole mahdollista kuoriyhtiöjärjestelyihin liittyvien ominaispiirteiden ja tietopuutteiden takia. Kuten U-kirjelmän kantaosiossa on todettu direktiiviehdotuksen jatkovalmistelussa olisi

pyrittävä saamaan tarkempi taloudellinen vaikutusarvio direktiiviehdotuksesta, jotta taloudelliset vaikutukset voidaan arvioida jäsenvaltioiden tasolla.

Hallinnollinen seuraamusmaksu

Lausunnoissa on kiinnitetty huomiota direktiiviehdotuksen sanktiomääräyksiin ja laiminlyönnistä määrättävää hallinnollista sanktiota on pidetty ongelmallisena. Lausunnoissa on korostettu hallinnollisen sanktion ankaruutta erityisesti tahattomissa tapauksissa. Yhdessä lausunnossa on katsottu, että direktiivissä on säädettävä selvät perusteet sille, miten sanktiomaksusta vapaudutaan. Lausujan mukaan tämän tulisi tapahtua aina silloin, kun verovelvollinen ei ole toiminut huolimattomasti vaan kyse on aidosta erehdyksestä tai tulkintavaikeudesta epäselvän raportointivelvollisuuksien kattavuuden suhteen.

Toisessa lausunnossa on katsottu, että valtiovarainvaliokunnan lausunnossa olisi hyvä nimenomaisesti todeta, että ehdotetun kaavamaisen seuraamusmaksun sijaan veronkorotukset tulisi määrittää jäsenvaltiokohtaisesti. Lausujan mukaan laiminlyönneistä aiheutuvat sanktiot tulisi Suomessa määrätä voimassa olevien veronkorotusta ja myöhästymismaksua koskevien säännösten mukaisesti, jolloin sanktion määrä riippuisi pääsääntöisesti lisätyn tulon tai lisääntyneen veron määrästä. Lausujan mukaan tämä heijastaisi laiminlyönnin vakavuutta paremmin kuin liikevaihdon perusteella laskettu sanktio. Yksi lausuja on kiinnittänyt huomiota myös siihen, että liikevaihto voi olla huono sanktion mitoitusperuste, koska se ei kuoriyhtiöiden tapauksessa kuvasta hyvin yhtiön roolia.

Valtiovarainministeriön lausunto

Valtiovarainministeriö katsoo, että ehdotettu liikevaihdon perusteella määrättävä hallinnollinen sanktio poikkeaa Suomessa verotuksen alalla voimassa olevista hallinnollisista seuraamusmaksuista. Kuten U-kirjelmässä todetaan, jatkovalmistelun yhteydessä olisi selkiytettävä, missä tilanteissa direktiiviehdotuksessa määritelty seuraamusmaksu olisi tarkoituksenmukaista määrätä. Valtiovarainministeriö katsoo, että ehdotettu hallinnollinen seuraamusmaksu on mahdollista sisällyttää Suomen kansalliseen lainsäädäntöön, kunhan jatkovalmistelussa otetaan huomioon erityisesti Suomen perustuslain hallinnollisille seuraamusmaksuille asettamat vaatimukset.

Mitä tulee lausunnoissa esitettyyn näkemykseen hallinnollisen seuraamusmaksun kytkemisestä lisätyn tulon tai lisääntyneen veron määrään, valtiovarainministeriö toteaa, että myös tämä voisi olla teknisesti haastavaa. Kuten U-kirjelmässä on tarkemmin kuvattu, kuoriyhtiösääntelyn tarkoituksena on, että kuoriyhtiöstatus ei vaikuta kuoriyhtiön kotijäsenvaltion oikeuteen verottaa kuoriyhtiötä, vaan kuoriyhtiön tuloja verotettaisiin edelleen yhtiön kotijäsenvaltion kansallisten verosääntöjen mukaisesti. Kuoriyhtiöstatuksesta seuraavat veroseuraamukset

(ts. lisätyt tulot tai lisääntynyt vero) kohdistuvatkin ensisijaisesti tulojen lähdevaltioon sekä kuoriyhtiön osakkaiden kotijäsenvaltioon eli eri valtioon kuin kuoriyhtiön sijaintivaltio. Hallinnollisen seuraamusmaksun kytkeminen Suomessa toisessa jäsenvaltiossa lisätyn tulon tai lisääntyneen veron määrään ei valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan ole perusteltu ratkaisu.

Valtiovarainministeriö tunnistaa myös lausunnoissa esitetyn havainnon liikevaihdon sopimattomuuteen hallinnollisen sanktion mitoitusperusteena, ottaen erityisesti huomioon kuoriyhtiöiden toiminnan luonne. Passiivista sijoitustoimintaa harjoittavalla kuoriyhtiöllä ei välttämättä ole lainkaan liikevaihtoon kirjattavia tuloja, vaan tulot voivat olla kirjattuna kokonaan joko liiketoiminnan muihin tuottoihin tai rahoitustuottoihin. Lisäksi sääntelyä on tarkoitus soveltaa tietyin edellytyksin myös yrityksiin, joilla ei ole lainkaan tuloja. Tällöin liikevaihtoon kytkeytyvää sanktiota ei voida pitää tehokkaana.

Muita huomioita

Lausunnoissa on kiinnitetty huomioita siihen, että ulkoistamiskriteeri sekä työntekijöiden maantieteellistä läheisyyttä koskevat kriteerit ovat tulkinnanvaraisia. Valtiovarainministeriö on yhtä mieltä lausujien kanssa siitä, että soveltamiskriteerien tulisi olla mahdollisimman yksiselitteisiä. Valtiovarainministeriö huomauttaa kuitenkin, että koska kyse on veronkiertämisen estämiseen tähtäävästä sääntelystä, on tärkeää, että direktiivisääntelyllä kyetään puuttumaan alati muuttuviin verosuunnittelurakenteisiin ja tämä edellyttää säännöksiltä tietynlaista avoimuutta.

Yhden lausunnon mukaan on syytä selvittää se, mikä on direktiiviehdotuksen mukaisen sääntelyn suhde SEUT 49 artiklan mukaiseen sijoittautumisvapauteen. Valtiovarainministeriö katsoo, että direktiiviehdotuksessa on pyritty useiden indikaattoreiden avulla erottelemaan toisistaan tilanteet, joissa sijoitusvapautta on tosiasiallisesti käytetty ja tilanteet, joissa kyse on keinotekoisesta järjestelystä. Toisaalta direktiiviehdotuksessa on vahvistettu verovelvollisen oikeusturvaa varmistamalla, että verovelvollisilla on mahdollisuus kumota olettama verotuksellisen substanssin puuttumisesta toimittamalla näyttöä tosiallisesta sijoittautumisesta.

Osastopäällikkö, ylijohtaja	Terhi Järvikare
Erityisasiantuntija	Meeri Karlsson